

Sygn. akt I C 3113/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodnicząca: SSR Agnieszka Leszkiewicz

Protokolant: st.sekr.sąd. Justyna Włostowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 marca 2018 r. w S. sprawy

z powództwa (...) **S.A. z siedzibą w B.**

przeciwko **R. Ł.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej **R. Ł.** na rzecz powoda (...) **S.A. z siedzibą w B.** kwotę 603,00 zł (sześćset trzy złote i 00/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 10.08.2016 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanej **R. Ł.** na rzecz powoda (...) **S.A. z siedzibą w B.** kwotę 164,73 zł (sto sześćdziesiąt cztery złote i 73/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nadaje wyrokowi w punkcie I i III rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 3113/16

UZASADNIENIE

W dniu 18.11.2016 r. **powód (...) Spółka Akcyjna w B.** wniósł pozew o zapłatę przeciwko **R. Ł..**

Powód domagał się zasądzenia od pozwanej kwoty 4.185,96 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 10.08.2016 r. oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż w dniu 30.03.2015 r. pozwana podpisana weksel- przez co zobowiązała się do zapłaty w dniu 09.08.2016 r. kwoty wskazanej w wekslu w wysokości 4.185,96 zł. Powód w dniu 10.07.2016 r. wezwał pozwaną do wykupu weksla, a do dnia złożenia pozwu pozwana nie dokonała wpłaty. Pozwana podpisując własnoręcznie kalendarz spłat raty znała doskonale wysokości zobowiązania i termin spłaty.

Powód pismem z dnia 31.10.2017 r. oświadczył, że pozwana nie skorzystała skutecznie z prawa odstąpienia od umowy - gdyż środki zostały wypłacone pozwanej w dniu 30.03.2015 r., natomiast ich zwrot nastąpił w dniu 07.05.2016 r. Tak więc już po 30 dniowym terminie zakreślonym w umowie pożyczki.

Pozwana **R. Ł.** mimo doręczenia jej odpisu pozwu i zawiadomienia o terminie rozprawy nie złożyła skutecznie odpowiedzi na pozew (zarządzeniem z dnia 15.03.2018 r. odpowiedź na pozew została zwrócona wobec braku odpisu)

i nie stawiała się na rozprawę. Sąd pominął czynności dokonane z udziałem jej męża dopuszczonego tymczasowo do udziału w sprawie jako pełnomocnika pozwanej, bowiem nie zostało złożone stosowne pełnomocnictwo.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. Ł. zawarła z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. w dniu 30.03.2015 r. umowę pożyczki gotówkowej nr (...) - (...).

W powyższej umowie wskazano:

- kwota udzielonej pożyczki – 4.918,00 zł,
- całkowita kwota pożyczki – 1.750,00 zł;
- koszt ubezpieczenia – 2.831,00 zł;
- całkowity koszt pożyczki – 3.434,00 zł;
- całkowita kwota do zapłaty – 5.184,00 zł.

Pozwana jako pożyczkobiorca zobowiązana była zwrócić kwotę pożyczki w 36 miesięcznych ratach.

Umowa pożyczki w punkcie 7 zobowiązywała pozwaną do wystawienia i przekazania w dniu podpisania umowy weksla własnego in blanco „nie na zlecenie”, który ważny był do momentu całkowitej spłaty pożyczki. Pożyczkobiorca został zobowiązany również do zabezpieczenia spłaty pożyczki poprzez wyrażenie zgody na objęcie go ochroną ubezpieczeniową na podstawie umowy ubezpieczenia, o której mowa w punkcie 17 umowy i zwrotu kosztów ubezpieczenia.

Na mocy punktu 17 umowy pożyczki ubezpieczający (...) S.A.) był upoważniony do potrącenia kwoty należnej z tytułu zwrotu kosztów ubezpieczenia z kwoty udzielonej pożyczki.

dowód: umowa pożyczki wraz z kalendarzem spłat – k. 55-57 akt;

Na zabezpieczenie roszczeń z umowy pożyczki z dnia 28.11.2014 roku pozwana wystawiła weksel in blanco.

dowód: weksel złożony do depozytu, kopia weksla – k. 6 akt

W dniu 30.03.2015 r. zostały wypłacone środki finansowe w wysokości 1750 zł. - na podstawie zawartej umowy pożyczki, natomiast pozwana zwróciła tę kwotę w dniu 7.05.2016 r. Powód nie zgodził się z oświadczeniem pozwanej, iż pozwana odstąpiła od umowy pożyczki.

bezsporne

Pismem z dnia 10.07.2016 r. (...) S.A. z siedzibą w B. wypowiedziała umowę pożyczki R. Ł. z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia, wzywając ją jednocześnie do natychmiastowej zapłaty kwoty 4.185,96 zł, na którą składają się:

- kwota niespłaconej pożyczki 3.434,00 zł,
- kwota w wysokości 16,83 zł obliczona na podstawie punktu 11.2 a) postanowień umowy;
- kwota w wysokości 686,80 zł obliczona na podstawie punktu 11.2 b) postanowień umowy;
- kwota w wysokości 45,00 zł obliczona na podstawie punktu 11.2 c) postanowień umowy;

- kwota w wysokości 3,33 zł, umowne odsetki dzienne obliczone na podstawie pkt 13.1 postanowień umowy.

dowód: wypowiedzenie umowy pożyczki – k. 7 akt, umowa pożyczki wraz z kalendarzem spłat – k. 55-57 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu jedynie w części.

Powód wywiódł swoje roszczenie z umowy pożyczki, do której ma zastosowanie przepis art. 720 kc (przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości (§ 1). Umowa pożyczki, której wartość przenosi pięćset złotych, powinna być stwierdzona pismem (§ 2).

W niniejszej sprawie pozwana nie stawiała się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę. Nie ustosunkowała się również na piśmie do żądań pozwu - odpowiedź na pozew została zwrócona, a czynności dokonane z udziałem męża pozwanej jako pełnomocnika pominięte - z uwagi na nie złożenie pełnomocnictwa. Tym samym zaistniały podstawy do wydania wyroku zaocznego.

Zgodnie z treścią art. 339 § 1 i 2 kpc jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę (...) sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie (...) chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości (...).

Nie budziło wątpliwości Sądu, iż pomiędzy stroną powodową a pozwaną doszło do zawarcia umowy pożyczki, na zabezpieczenie której pozwana wystawił weksel in blanco.

W oparciu o przedstawioną umowę pożyczki Sąd ustalił, iż kwota wypłacona pozwanej rzeczywiście jako kwota pożyczki - to kwota 1.750 zł.

Jak wynika z pisma powoda z dnia 31.10.2017 r. pozwana spłaciła kwotę 1.750 zł, na poczet pożyczki, z której powód wywodził roszczenie w niniejszej sprawie (k. 36). Zatem należy mieć na uwadze, iż pozwana w znacznej części spełniła świadczenie wynikające z przedmiotowej umowy. Należy mieć na uwadze, iż na koszt udzielonej pożyczki należało zaliczyć (poza kwotą pożyczki 1.750 zł.), koszt opłaty przygotowawczej 337 zł, i wynagrodzenia umownego za udzielenie pożyczki - w wysokości 266 zł. Nadto powodowi należały się odsetki za opóźnienie w zapłacie tych kwot. Reasumując łącznie powodowi przysługiwało roszczenie o zapłatę wobec pozwanej na kwotę 2.353 zł, wobec uiszczenia przez pozwaną kwoty 1750 zł, pozostała kwota 603 zł.

Odnosząc się do kwestii wskazanej przez powoda w piśmie procesowym z dnia 31.10.2015 r. - pozwana nie spełniła przesłanek wynikających z umowy do skutecznego odstąpienia od umowy, ponieważ kwotę pożyczki zwróciła po upływie 30 dni od zawarcia umowy. Stąd też pozwana winna zapłacić powodowi umówione koszty związane z udzieleniem pożyczki, poza ubezpieczeniem.

Odnosząc się natomiast do niewspółmiernie wysokiej należności z tytułu umowy ubezpieczenia w stosunku do kwoty wypłaconej tytułem udzielonej pożyczki, przewyższających udzieloną pożyczkę to – w ocenie Sądu – mając na względzie treść art. 5 k.c. nie zasługuje ona na ochronę prawną i jest sprzeczne z zasadami współzycia społecznego. Opłata z tytułu ubezpieczenia, która w niniejszej sprawie przekracza półtorakrotnie kwotę pożyczki przekazaną do dyspozycji pozwanej jest niewątpliwie klauzulą niedozwoloną zgodnie z treścią art. 3853 k.c.

Wobec powyższego sąd na podstawie przepisu art. 720 § 1 k.c. zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 603 zł. wraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 10.08.2016 r., o czym orzekł w punkcie pierwszym sentencji wyroku.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481§ 1 k.c.

W pozostałym zakresie sąd powództwo oddalił, o czym orzekł w punkcie drugim sentencji wyroku.

Powód wygrał proces w 14,40 %. Koszty procesu poniesione przez powoda wyniosły łącznie 1144 zł, z czego tytułem opłaty od pozwu – 210 zł, wynagrodzenie adwokata 900 zł (par. 2 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie, Dz. U. z dnia 5 listopada 2015 r.) oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa - 34 zł.

Koszty należne powodowi wynoszą 164,73 zł (1144 zł x 14,40 %). Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 164,73 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, o czym, na podstawie przepisu art. 100 k.p.c. orzekł w punkcie trzecim sentencji wyroku.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

17.04.2018 r.